

Заврши словенечкото претседавање со Европската унија. Изминативе шест месеци официјална Љубљана се обиде да го стави Западен Балкан во фокусот на вниманието на европските дипломати. Колку успеала во тоа времето ќе покаже. Меѓутоа, останува впечатокот дека освен публицитетот и афирмацијата на нашиот регион, Словенија ништо друго конкретно и практично не успеа да извлече од сè поконзервативната Европа. Младата членка на европското семејство не беше докрај целосно сфатена од Брисел за потребите кои ги имаат поранешните југословенски републики.

Неспорно е дека Јанша и Рупел креираа офанзивна стратегија, со која им ја објаснија на клучните европски сили улогата, важноста и значењето на еден европски Балкан.

Словенија се докажа како неприкосновен пријател на Македонија и на Македонците, пријател кој ги разбира чувствата на доскорешните собраќа.

Пишува: Мишко ТАЛЕСКИ

Доколку, освен иницијативата за наше скорешно приклучување кон ЕУ, Словенија не успеа да направи друг подвиг, бидејќи отворено беше спречена и надгласана од страна на Грција и нејзините сојузници, кои негуваат антимакедонски чувства, тогаш ниту Франција не ќе може со посилено темпо да наметне некој нов курс на односи на релација Брисел - Скопје. Имено, сè ќе остане исто како и досега. Она на што Македонија треба да работи во натамошниот период е да спречи ширење на фронтот на земји кои би ги контролирала Грција во поглед на македонското прашање. Доколку успееме во тоа ќе санираме барем малку од проблемите кои ни стојат на вратот. Реално е да се очекува нова кампања од страна на Атина, понесена од фактот дека земјата која ја предводи најголемиот европски сојузник и ја поддржува во спорот со Македонија, сега е на кормилото во Брисел. Грција ќе се обиде максимално да ги искористи Франција и Саркози кога е во прашање името, па и идентитетот на нејзиниот северен сосед.

Едноставно, словенечката дипломатија внесуваше европеизам во самата Европа, го создаваше процесот кој одамна требаше да биде завршен. Словенија се обиде да ги врати демократските придобивки врз чии основи треба да почива старата дама. Дека поголемите од неа тоа не го разбраа и сè уште не сакаат да го разберат не се виновни нашите словенечки пријатели. Тие многу нешта за нас и заради нас ставија на коцка, ризикуваа европски пријателства со многу поразвиени и побогати земји од нашата. Македонија има докажан стратешки партнер за во иднина. Тоа треба да го цениме, да го почитуваме и да го уважуваме.

Сега ќе следуваат шест месеци нова неизвесност, нови тензии и притисоци врз македонството. Од 1 јули Франција претседава со ЕУ. Нејзиното партнерство со Грција, засновано врз индивидуални интереси на водачот на нацијата, за нас ќе биде голем насип, кој ќе мора што побезболно да го премостиме.

Дали сме подготвени за одбрана од оваа група земји, кои отворено застапуваат зад хегемонистичката политика на грчката држава? Дали премногу се фокусираме на внатрешните непотребни проблеми, а ги запоставуваме надворешните, кои се поопасни и поголеми од домашните?

Премногу јасни ни се овие работи. Не треба многу да се анализира и да се откриваат непознати нешта кога сè ни е познато. Времето кое се потроши на некои споредни процеси тешко се дополнува, но веќе нема бегање. Сега сме во аголот и понатаму нема. Треба да се соочиме со реалноста. Ќе се храниме и натаму со патриотизам, ќе се колнеме и натаму во нашата историска вистина, ќе им докажуваме на белосветските патници дека ние сме во право, но очигледно тоа е недоволно за да ги задоволиме нивните суетни ликови.

Која е стратегијата која треба да ја преземе македонската држава за да излеземе од хроничното лудило на модерните неонацисти? Неодложно е по ова прашање да се почне со јавни дебати на интелектуалните слоеви. Не смее да се дозволи тоа да им се остави само на потесни групи луѓе, кои не само што ја немаат позицијата и овластувањето

ОСКАТА АНТИМА

тоа да го сторат, туку ризикуваат еден ден да бидат осудени за чекорите кои ги донеле без согласност на пошироките народни маси.

Нашето тактизирање со Грција не вроди многу со плод. Нашето пријателство со Словенија остана изолирано, бидејќи поддршката од нејзина страна придонесе само за зајакнување и за продлабочување на билатералните контакти, но немаше некои поголеми резултати на меѓународен план. Нам ни недостасува дрскоста која ја има Грција. Нам ни недостасува блага доза на безобразлук при користењето на историските материјални докази пред светот. Имаме бројни адути во своите раце, но многу е битно како тие ќе се искористат, не е сеедно како ќе му се претстават на светот.

ЕВРОПА МОЖЕ ДА СЕ РАСПАДНЕ КАКО ОБИЧНА НЕВЛАДИНА ОРГАНИЗАЦИЈА

Додека грчката дипломатско-пропагандна машинерија продолжува со својот фашистички пристап во односите кон Македонија, поголем дел од европските земји се солидаризираат со нејзината надворешна политика. Повторно Македонија е таа која треба да отстапи, повторно Македонија "спроведува политика на иредентизам и сонува за големодржавни творби".

Со колкава доза на перверзност настапи Дора Бакојани пред Кондолиза Рајс за време на нивната последна средба во Берлин. По којзнае кој пат го повика Вашингтон да изврши притисок врз Скопје да се откаже од тврдоглавоста и инаетот, бидејќи тоа не бил начинот за да се дојде до решение за спорот. Ние сме биле тие кои форсираат националистичка идеологија и иредентизам, а тие (Грците) биле основачи на демократијата и втемелувачи на европските вредности. Ваков невиден апсурд и пласирање на лаги нема од времето на Гебелс.

Од друга страна, пак, истата таа Бакојани вешто ја крие позадината на заканувачката воена пропаганда на Грчката армија во северниот дел од земјата. Не сака да зборува за тоа, небаре е дел од некоја редовна воена вежба.

АТИНА - ПАРИЗ ВО КЕДОНСКА ОФАНЗИВА

СЛОВЕНИЈА ОСТАНА ДОКАЖАН ПРИЈАТЕЛ НА МАКЕДОНИЈА

МИСТЕР БИН ОД ЕЛИСЕЈСКАТА ПАЛАТА

Во наредните шест месеци Франција ќе раководи со телата на ЕУ. Таа не ги криеше своите амбициозни планови, кои планира да ги реализира за време на претседавањето. Но, самите Французи се скептици дека нивната земја и нивните лидери се способни да ја водат Унијата во вистински правец, особено по ирското спротивставување на Лисабонскиот договор. Огромно мнозинство од граѓаните воопшто не му веруваат на претседателот Саркози и се покајале што воопшто гласале за него и го избрале за шеф на државата. Тоа и ние Македонците добро го знаеме. Едноставно, тој е најпромашената политичка инвестиција на европската сцена. Типот не знае што да прави сам со себе, а не, пак, да води сметка за државата, нацијата и уште повеќе за континенталните проблеми. Саркози ја уништи француската надворешна политика. Неговата будалеста дипломатија создава аверзија кај другите држави и нации кон Франција.

Уште поголем проблем претставува наивното и полтронско застанување на француските дипломати ширум светот во одбрана на неговите лични тези и лични погледи, кои се косат со константната дипломатска идеологија на француската држава. Сите знаат дека фраерот е блесав, но премолчуваат и играат по неговата хазардна музика.

Ним им пречеа две мапи на етничка Македонија во Воениот музеј во Скопје, не како актуелна политика на државата, туку како дел од историското минато на Македонија и на Балканот, па го анимираа цел свет дека сакаме да им ја земеме половина Грција. Што значи сега паролата "Македонија е една и грчка", како мото на вежбата на Грчката армија? Не е ли тоа иредентизам, не е ли тоа закана со воена агресија врз Репуб-

лика Македонија, не е ли тоа навреда за националните чувства на македонскиот народ?

Доста со приказните дека Грците биле чувствителни на својата историја и култура, која ние наводно им ја крадеме. Доколку тие навистина си ја сакаат својата историја и своите корени, тогаш треба да ја побараат далеку на југот од каде навистина потекнуваат. Во никој случај не треба автентичните грчки ко-

рени да ги бараат на ниту еден сантиметар од етничките македонски простори, туку во Етиопија и во Буркина Фасо, од каде веројатно го наследиле и црниот тен кој денес го имаат. Не треба да се срамаат од тоа. Експанзионистичката политика на Грција, карактеристична за XIX или за XX век неспорно не замрела. Таа продолжува со цел да освојува нови територии, иако живееме во векот на прогресот и разумот. Сè тоа Европа не

само што го толерира, туку и го поддржува. Со тоа нам ни дава до знаење дека Европската унија претставува само збир на земји, кои меѓу себе се поддржуваат и им наметнуваат критериуми, услови и задачи на другите. За нив не важи ниту меѓународното право, ниту почитувањето на човековите права и слободи, ниту правилата кои им се даваат на другите, иако устите постојано им се полни со тие зборови. Тие се привилегирани и сè можат да прават само затоа што се земји-членки на Унијата. Е, на таков начин нема никогаш да се постигне европското единство. На таква Европа не ѝ предвидувам долго-

ЕВРОПА МОЛЧИ ЗА ГРЧКИТЕ ВОЕНИ ЗАКНИ ДО МАКЕДОНИЈА

БАКОЈАНИ ГО ПОТПЛАТИЛА АХМЕТИ!?

Потплатување на политичка партија за предизвикување инциденти и нерегуларности на вонредните парламентарни избори, со цел дестабилизација на државата и нејзино оддалечување од евроинтеграционите процеси, како алиби за обвинувањата на Атина дека Македонија не може да добие покана за НАТО и датум за преговори со Европската унија, бидејќи таа држава нема капацитет да организира фер избори, а во отсуство на аргументи по барањето за промена на државното име Македонија, е класично мешање во нашите внатрешни работи...

Треба да се има предвид средбата на Али Ахмети со Дора Бакојани пред шест месеци во Атина, со индикации на договор за изборното сценарио и сервилноста на ДУИ за компромис за државното име. Прашањето за името на Македонија всушност е внатрешен проблем на Европската унија и на НАТО и тие сами треба тоа да го решат во односите со Атина. Македонците не се откажуваат од ЕУ и од НАТО и ќе продолжат со реформите заради себе, но во нив ќе пристапат тогаш кога Брисел и Стразбур сами ќе се справат со грчкиот геноцид и антимакедонизмот.

Тодор Петров, Светски македонски конгрес

рочно опстојување. Со таква политика, за определен период, Унијата би можела да ја доживее судбината на Варшавскиот пакт и на слични сојузи, кои заради вештачките односи креирани врз основа на некој договор или спогодба, ја доживеаја судбината на пропаста. Денес Европа оди по таков пат. Таа претставува политички циркус, кој само пере пари и спроведува политика на софистицирана тортура врз помалите. Нејзиното видоизменување е повеќе од неопходно. Во спротивно ќе се распадне како обична невладина организација.

КОЕ Е ВИСТИНСКОТО ЛИЦЕ НА ФРАНЦИЈА?

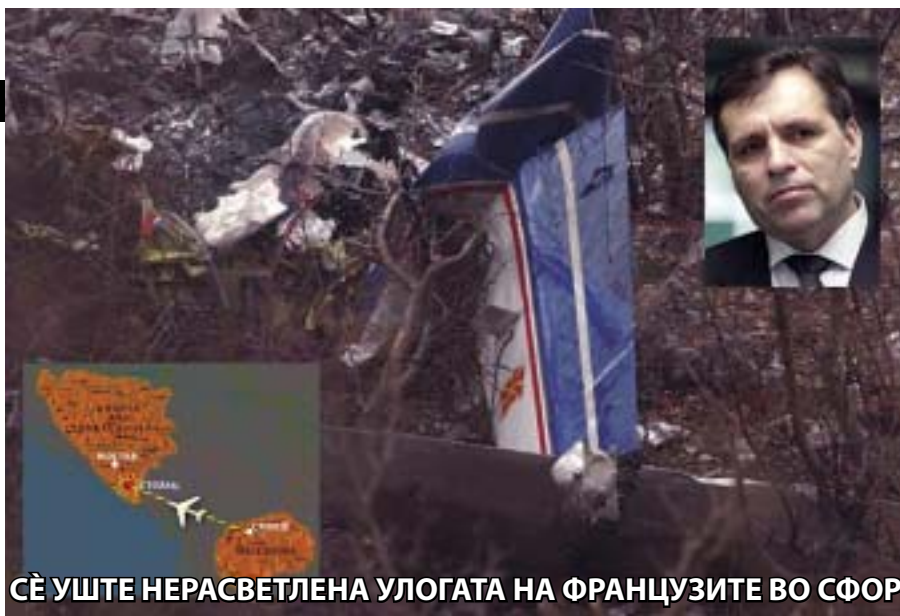
Француско-грчката политичко-дипломатска врска во контекст на Македонија и на македонското прашање добива на интензитет. Релациите меѓу Карманлис и Саркози ќе бидат многу интересни во наредниот период. Ос-

ката Париз-Атина, и по евентуалното решавање на проблемот со името на нашата земја, нема да застане тука. Ќе продолжат да атакуваат врз многу други работи кои го тангираат идентитетот, културата и вредностите на македонскиот народ. Прерано е да се даде дури и хипотетичка проценка на можниот развој на настаните во тие рамки, но тие не треба да се маргинализираат и да се запостават.

Улогата на грчката дипломатска мрежа ни е многу јасна веќе подолго време и до детали ја знаеме нејзината тактика. Но, претстои период кога неизбежно ќе мора да се разоткрие и да се разобличи стратегијата и политиката на Франција кон Македонија. Во моментов таа е по малку завиена, недефинирана до крај, со голема доза на лицемерство. Но, од друга страна, пак, ако се направи малку посеопфатен пресек на настаните можат да се откријат многу, навидум ситни моменти, кои на крај ќе изродат крупни сегменти во односот на Париз кон Скопје.

Да се навратиме во блиското минато, само четири години наназад, кога во близина на Мостар во Босна се урна авионот на претседателот Борис Трајковски. Загинаа сите патници во државното летало. Сомневањата за настанот останаа до денес. Да се потсетиме кои беа лицата одговорни за насочување на летот во контролната кула во Мостар. Тоа беа мировниците на СФОР од францускиот контингент. Случајот се заброти. Францускиот војник кој управуваше со летот на авионот на Трајковски експресно беше вратен дома. СФОР 24 часа не им дозволувахе на босанските власти да излезат на теренот и да го најдат авионот. Од друга страна, пак, локалните жители даваа изјави дека со свои очи виделе живи луѓе како излегуваат од претседателскиот авион по неговото паѓање. Заклучок - улогата на француската мисија во Босна беше многу сомнителна.

И денес улогата на Франција, која патем ѝ стана ортак на Грција во антимакедонската пропаганда, е уште по-

СÈ УШТЕ НЕРАСВЕТЛЕНА УЛОГАТА НА ФРАНЦУЗИТЕ ВО СФОР

сомнителна. Нашите дипломати треба да ги откријат вистинските намери на Париз кон македонската држава. Колку се тие случајни, а колку се намерни? Колку тие се дел од еден поширок план, а колку продолжение на континуираната политика на добри односи? Глигоров негуваше пријателски врски со Жак Ширак. Своевремено Франција беше еден од клучните сојузници на нашата земја во сите аспекти од меѓународен план. Очигледно денес многу работи се променети во билатералните односи меѓу двете земји. Нивниот негативен призив не може а да не остане забележан како товар во релациите на

"Врз основа на донесените резолуции во ООН, секогаш сум сметал дека со Грција се водат разговори, а не преговори. Така стои во спомнатите резолуции. За прашањето за името на нашата земја не е можен никаков компромис, освен она што ние своевременно го предложивме и во најшироката јавност е познато како двојна формула. Не можеме да ја присилиме Грција да нè именува како што сакаме ние. Затоа се водат разговори за изнаоѓање заеднички прифатливо решение. Инаку, крајно понижувачко би било и тоа под најниските граници за самопочит и човеково достоинство, ако се прифати друга држава да ни наметнува име или да се прифати таа иста друга држава да им наметнува на трети земји како тие ќе нè именуваат. Прифаќање на грчките позиции околу ова прашање од трети земји е понижувачко и за самите нив. Ниту јас ниту било кој друг од македонското раководство не го сменил името на нашата земја. Тоа е и останува Република Македонија. За тоа име се изјасни и огромното мнозинство македонски граѓани на распишаниот референдум за независност. Никогаш не сум потпишал, ниту прифатил акт во кој не стои уставното име на нашата земја. Не само што барањето за прием во ООН е поднесено под уставното, историско и единствено име, туку и со мое писмо до генералниот секретар на ООН по приемот на земјава јасно е ставено до знаење дека за Република Македонија не е прифатливо привременото обраќање кон нашата земја во системот на ООН".

Киро Глигоров

"Следејќи ја состојбата на негација и на омаловажување на македонскиот народ, култура и држава од страна на нашиот јужен сосед, одлучивме да ги интензивираме своите активности со цел зачувување на македонскиот идентитет и култура. Соочени сме со изјави од страна на Грција, кои ни од далеку не се изјави за добрососедство, соработка, помош, туку се откривање на вистинското лице на земјата и нивните намери со кои сакаат да уништат сè што е македонско и трајно да го дестабилизираат Балканот. Јасно е дека Грција никогаш нема да го прифати постоењето на македонскиот народ и држава. Таа продолжува со поттикнувањето на провокативни активности. Затоа, чувствувајќи го пулсот на граѓаните, преку нашата иницијатива сакаме да ги повикаме сите граѓани на Македонија кои го носат истото чувство и револт, да ни се приклучат и да нè поддржат во засилувањето на граѓанскиот отпор кон притисоците и провокациите на Грција и да почнеме со нескриен бојкот на сè што е дело на нашиот јужен сосед".

граѓанска иницијатива "Граѓански мир"

двете држави. Сомневањата за уривањето на авионот на Трајковски, кои водат кон францускиот контингент на СФОР во Босна и отвореното застанување на официјален Париз на страната на Атина во спорот со името, многу јасно покажува дека Македонија мора да направи суштинска анализа во односите со Франција. Доколку се потврдат тезите за неискрениот и хегемонистички однос на Париз кон нас, недоволно е да не се направи ревизија и редуција на нивото на соработка. Без оглед што Франција е една од најмоќните европски земји, сепак нејзиното деструктивно влијание врз нас не смее да биде ниту дозволено, ниту премолчено.

Македонија не смее да се плаши, не смее да попусти, па нека се и големите. Се борела и ќе се бори против големите со силата на аргументите, доказите, вистината и правдата.